

Tuncel Oltulu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.05.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Tuncel Oltulu

Aslen Artvin Yusufelili olan Tuncel Oltulu 1981 yılında Ardeşen de dünya ya geldi. İlkokula doğduğu şehirde başladı. Ortaöğrenimini Yusufeli nde tamamladı. 18 yaşında babasının vefatından sonra annesi ve kardeşleriyle birlikte Bursa ya göç etti. Yalnızlığı, kalabalığı, sevdayı ve mücadeleyi burada öğrendi. Bir gurbet rüzgarı daha esti İstanbul'a doğru. Bu serüveni de 6 yıl kadar sürdü...
Şimdi Kuruluş ve Kurtuluşun şehri olan Bilecik'te yaşamakta.
Evli, Ömer Faruk ve Mustafa Oğuz adında iki çocuk babasıdır.

Akıbet

Öleceğim Yar Rab.
Bunu biliyorum.
Yükseklere çıkarım,
Da demiyorum.

Ne zaman, nerede,
Nasıl, son bulacak?
Cansız vücudumu
Kim yıkayacak?

Ve işte son...

Bakıyorum...
Musallada bedenim,
Bir hoca ve
Üç cemaat.
Kardeşim, kardeşim,
İki de evlat.

Sevdiklerim en fazla,
Üç gün ağlayacak!
Olması gereken son,
Herkes beni unutacak.

Tuncel Oltulu

Babamın Saati

Kırk yıllık saatin hep kolumda.
Bu bana, senden hatıra.
Camına, kordonuna ve adına,
Baktıkça seni hatırlıyorum...
Bir hatıram;
Sene doksan beşte gitmiştik oduna.
Sağlam bağla eşeği ki dedi,
Yaklaşmasın buraya!
Düşürürse heybeyi,
Kırar saati sonra.
Ve Zaman sonra...
Sırtımda odunla çıktım düzlüğe,
Baktım ki saat kayanın üzerinde,
Dersinki bil el, kesmiş ipini,
Şaşırdım, ısırdım dilimi!
Korktum...
Ne diyeceğim babama?
Bir süre bekledim...
Babam geldi.
Baston gibi tutarak baltasını,
Merakla:
-nerdesin oğlum, ne yapıyorsun burada?
Gözlerim doldu o anda.
Haklıydı tepeden tırnağa.
Dağdayız her şey gelebilir başa.
-kalk gidelim dedi sonra.
Odunları taşıyalım buraya.
Ne suyumuz kalmıştı,
Ne de ekmeğimiz.
Ulan sıpa, bize yaptın yapacağını,
Şimdi bir tane bile kalmadınız.

Tuncel Oltulu

Bizim Köy

Marifati çok bulunur,
Yün egirür, cecim dokur.
Sıcak aş cam ögündâ,
Soğutan köy bizim Ohur.

Bayırında çaşur biter,
Çayırında mantar döker,
Yükseğinde avi öter,
Böyle bir köy bizim Ohur.

Dağları var koca koca,
Bağlarında ürün nicâ,
Yaylalarda birçok gözâ
Çıkaran köy bizim Ohur.

Selasında acı nağme,
Düğününde davul, zurna,
Degirmанда arpa, buğda
Ogüten köy bizim Ohur.

Gurbet yeli değdi bizâ,
Sel degmasın artık düzâ,
Bildır geçti, nasip güzâ,
Dedûrtan köy bizim Ohur.

Alma, erüg gâhini,
Tenekede yağını,
Ambarında varını
Eglatan köy bizim Ohur.

Hasutayı ve guymağı,
Nenem yapar dügmacı,
İçi bayaz parhacı,
Pişuran köy bizim Ohur.

Demurci'yi, Topçı'yi,
Kadıgille, İstanbulli'yi,
Velhasıl nice merdini,
Barınduran köy bizim Ohur.

-Maraba yegen, - maraba dayi,
Köye ırak çay kırağı,
Fiko çatsa alsa bani,
Şevkılarla bizim Ohur.

Çıktım, oldi yirmi sene,
Nasipse geliriz genâ,
Siz sahip çıkın kôyâ,
Bir şirin köy bizim Ohur.

Tuncel'inin bađrı yara,
Efkârlanur döne, döne,
Hatıralar ardım sıra,
Canlanduran bizim Ohur.

Tuncel Oltulu

Çocuk

Acırım, haline inan ki çocuk,
Kafese konulan kuştan betersin.
Küçük bir yelkenle azgın sularda,
Çırpınıp savrulan saldan betersin.

Duymadım sesini oyuncağının,
Bu sükût halin laldan betersin.
Oynamak hakkındı akranlarınla,
Kanadı kırık kuştan betersin.

Yanarım, ağlarım inan bu haline,
Ateşte erimiş külden betersin.
Esir düşmüş sanki nemrut elinde,
Zindanda titreyen mumdan betersin.

Tuncel Oltulu

Diyorum

Oltulu'yum gurbet elde kalmışım,
Sıla hasretiyle yanıp durmuşum,
Kader böyleymiş boyun bükmüşüm,
Mevla'nın bildiği vardır diyorum.

İline, ilçene, köydeki evine,
Dön diyor hısımlar, dön bu sene,'
-Bilemem girsem de niyetine,
Mevla'nın bildiği vardır diyorum.

Babam merhum yürekte yaşar,
Anam sağdır ciğerde kanar,
Madden sıkıntı zihnimi yorar,
Mevla'nın bildiği vardır diyorum.

Tunceli'yim bu mu ki yazgın?
Mevla kulunu eder mi üzgün?
Tez vakit işlerim ederdi düzgün,
Mevla'nın bildiği vardır diyorum.

Tuncel Oltulu

Gayen İle Sen

Onca damar, onca kan,
Akıp gider durmadan.
Bu can sen de kuş misali,
Uçup gidecek bir zaman.

Hak kitabı okuduysan,
Bu alemi fikrettiysen,
Nefes alıp şükrettiysen,
Senden alâ olmaz insan.

İlik ilik, ilmek, ilmek,
As olandır Hakkı bilmek.
Nasıl doğup yaşadınsa,
Öleceksin bir gün elbet.

Hak kitabı okuduysan,
Bu alemi fikrettiysen,
Nefes alıp şükrettiysen,
Senden alâ olmaz insan.

Tuncel Oltulu

Haberim Yok

Seksen birde gözüm açtım,
Beş yaşımdan haberim yok.
Oyun bildim düdük çaldım,
İsrafil'den haberim yok.

Haberim yok haberim yok,
İnan dayım haberim yok...

Babam gönderdi mektebe,
Kumanyam da poşetimde,
Gittim geldim ayak ile,
Yollarımdan haberim yok.

Günler geçmiş işte böyle,
Anam, babam, kardeşlerle.
Ben maziyi heybelere,
Doldurmuşum haberim yok.

Haberim yok haberim yok,
İnan dayım haberim yok...

Tuncel Oltulu

Hazır Mısın?

Ameli karınca gibi,
Arının balı gibi,
Mevla'nın güzel kulu,
Olmaya hazır mısın?

Düşman sararsa yurdu,
Hain kurarsa pusu,
Türk'ün şanlı sözünü,
Demeye hazır mısın?

Allah, Allah deyince;
Siper kazın derince,
Ecdadının peşinde,
Gitmeye hazır mısın?

Bu vatanın evladı,
Taşıyor Hak imanı.
Mazlumların feryadı,
Duymaya hazır mısın?

Tuncel Oltulu

Küresel Isınma

Özledim,
Yağmur'u,
İapa İapa yağın karı.
İnsanlar sonunda,
İklime de verdi zararını.

Baharlar olmaz mı Nisan'da?
Ya, kar yağmaz mı
Ocak'ta , Şubat'ta?
Badem açınca der mi :
Üşüyorum,
Bir daha açmam bu ayda.

Ya ayılar ne yapsın dağda,
Kutupların hali de ortada.
Ve
Sıra bize geldi galiba...

Tuncel İltulu

Sabah

SABAH

Sabah erken uyandım.
Gözüm şişmiş,
Dilim, kurumuş kalmış.
Saat sekiz olmuş.
Sofram kurulmuş.
Ekmek, peynir
Nimetim olmuş.

Kapıdan çıkarım,
Bismillahım başta ve
Niyetim şöyle:
Bırakma yollarda,
Yardım et bana!
Güzel insanları,
Çıkar karşıma.

Ya Rahman, Ya Rahim
Ey Yüce Mevlam!
Yanımda olduğun,
Bilirim her an.

Tuncel Oltulu

Sarı Taksi

Sarı sarı renkleriyle,
Hoş sohbetli sözleriyle,
Mis kokulu hizmetiyle,
Taşır beni sarı taksi.

Durağında bekliyorken,
Sohbetleri her bir telden,
Bir çağrıyla gelir hemen.
Taşır beni sarı taksi.

Onlar da Allah'ın kulu,
Rızkı için gezer yolu,
Ağrısa da eli, kolu,
Taşır beni sarı taksi.

Tuncel Oltulu

Son Adım

Çok geç kaldın.
Geçti baharın.
Bekledim seni ben,
Sen sadık yar olmadın.

Dolaştım birkaç defa,
Şu parkın etrafını.
Ha geldin, ha gelecek,
Atarken her adımı.

Soğuk sabahtın,
Aşkın bana günahtı.
Anladım bunu ben,
İnan gönlüm rahattı.

Dolaştım son bir defa,
Şu parkın etrafını.
Yine yollar yoldaşım,
Atarken son adımı.

Tuncel Oltulu

Üzölme Anne!

Sil gözyaşlarını anne,
Çanakkale'ye gider gibi gidiyorum.
Ağlama eşim, dostum.
Gideni memnun,
Döneri olmadığı yerlere gidiyorum.

Ne ibrikte su, ne çantamda azık,
Ne de ayakta çarık!
Göğsümde Allah'ın koyduğu
İmanla gidiyorum.
Gideni memnun,
Döneri olmadığı yerlere gidiyorum.

Ağlama eşim, dostum.
Gideni memnun,
Döneri olmadığı yerlere gidiyorum.
Göğsümde Allah'ın koyduğu:
İmanla gidiyorum, İnançla gidiyorum.

Tuncel Oltulu

Var Mı?

Vampirleşen insanlığa,
Dur diyecek biri var mı?
Gün göstermez karanlığa,
Git diyecek biri var mı?

Kara bulutlu dünyayı,
Beyazlatan biri var mı?
Kurutulan pınarları,
Coşturacak biri var mı?

Tuncel Oltulu

Yakma Beni

Kör bir kurşun girdi camdan.
Acımadan vurdu beni.
Ömrümün ilk baharında,
Yaz görmeden yaktı beni.

Hayallerim kaldı yarım,
Hep ağlattın sevdiğimi!
Viran oldu bahçem, bağım,
Gelmiyor ki ömrüm geri.

Ömrüm, ömrüm fani ömrüm,
Ömrüm, ömrüm yalan ömrüm,
Dün gece seni beyazlarla
Güllerin içinde gördüm.

Tuncel Oltulu

Yâre Doğru

Felek yıktı ocağımı
Doldurmuyor çanağımı
Bağlamış ki ayağımı
Gidemiyom yâre doğru

Avcı kırdı kanadımı
Viran etti hayalımı
Göklerdeki yaşamımı
Uçamıyom yâre doğru

Dağlar bana yol vermiyor
Küstürdüler bağlarımı
Dereler, çaylar akıyor
Sızamıyom yâre doğru

Yâre doğru
Yâre doğru
Yüreğimde yare dolu
İşte geldi ömrüm sonu
Eremiyom yâre doğru

Tuncel Oltulu

Yok Mu Ya Rab?

Her yer dökük,
Her yer harap.
Bu hüznün çaresi
Yok mu Ya Rab!

Derdi büyük, yükü gam.
Andıkça yanarım her an.
Duvar yıkık, kırıktır cam.
Tutkalı yok mu Ya Rab!

Ne duman tüter bacada,
Ne aşı pişer ocakta.
Geleni, gideni yokta,
Hatır soran yok mu Ya Rab!
Tuncel Oltulu

Zaman

Aklımda umutlar,
Yalansız, dolansız.
Geç kalmadan,
Olsa bir an.
Zaman geçiyor
Bir sabah, bir akşam.
Zaman geçiyor,
Bir şey anlamadan.
Daha dün annemin
Dizinde yatardım.
Babamın adıyla
Bakkala koşardım.
Zaman geçiyor,
Bir sabah, bir akşam.
Zaman geçiyor,
Hatıralarla dolan.
Hayallerim vardı.
Yapmak hiç olmadı.
Hayat öğretti bana,
Balığa yem olmayı
Zaman geçiyor,
Bir sabah, bir akşam.
Zaman geçiyor,
Acılarla dolan,
Zaman geçiyor zaman.

Tuncel Oltulu